

Lectori salutem

Tisztelt résztvevők!

Isten hozott mindenkit Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetünkbe! Amint olvassuk most ezt a köszöntést, talán egyértelműbb számunkra, mint „normális” időkben, hogy valóban így van: igyekeztünk ugyan mi is, mégis ő maga hordozott és hozott el ide a tenyerén – hisz már igyekezetünk is tőle származott. A világjárvány és a szomszédságban dúló szörnyű háború okozta megrendülés még mélyebbre vési bennünk az Areopágoszon elhangzott üzenetet, azt, ami kívülről szemlélve idejétmúlt közhely, belülről azonban végső, egzisztenciális, morális és kozmikus igazság: ő ad mindenkinek életet, lehetetet és mindent.

A személyes találkozások böjtjeként megélt immár több mint két esztendő után különösen hálásak vagyunk mindnyájatoknak, hogy eljöttetek, hogy jelenlététekkel tartalmat és értelmet adtok ennek a konferenciának. Kívánjuk, hogy találkozásunk mindenben megfeleljen „a szó mélyebb értelmének”, ahogyan azt rendezvényünk névadója, intézetünk egykori professzora, Tavasz Sándor (1888–1951) megfogalmazta. *„A mai ember elmegy embertársai mellett, elfut a hegyek lábai alatt, átszalad a természet virágoskertjein, és nem lát, nem találkozik, a szó mélyebb értelme szerint, sem embertársaival, sem a természet szépségeivel, sem a múltba visszamutató, az állandóságot hirdető hegyek bölcsességével. Mert az utazás, a nézegetés, de még a kézfogás is az emberekkel, mind nem találkozás, a szó mélyebb értelme szerint. A találkozás lélekcserét, kölcsönös hatást, felfedezést és elmélyülést jelent.”* (Erdélyi tetők, 1938)

Legyünk hát azon, hogy a most először – de reményeink szerint nem utoljára – megrendezett *Kolozsvári Tavasz- napok* „lélekcserét, kölcsönös hatást, felfedezést és elmélyülést” nyújtsanak minden résztvevő számára. Segítsen abban ez a találkozó, hogy még inkább amaz áldást mondó hajdani prófétához hasonlóan élhessünk e világban: *leborulva, nyitott szemmel* (4Móz 24,4).

Visky S. Béla

